

зачуди, че вижда пакъ звѣздитѣ надъ себе си и гладкитѣ води на езерото прѣдъ нозѣтъ си. Ни замъкъ, ни русалка. Бѣше се вече смръкнало и той тръгна да си отиде. Не слѣдъ много пжтеката, по която бѣше тръгналъ, допрѣ до гора, и тамъ се разклоняваше на нѣколко пжтечки, като стрѣли впити между дърветата. Той тръгна по най-правата. Но колкото отиваше нататкъ, толкова гората ставаше по-едра и по-тъмна, а пжтечката по-тѣсна. Той разбра, че се е загубилъ. И се почувствува самъ, свършено самъ. Сърцето му започна бързо-бързо да тупти. Самуилъ се върна назадъ и съ все гласъ, въ който трептѣше потаенъ плачъ, извика :

— Майко, кждѣ си?

Ала никой не му се обади и той заплака. Заплака съ силитѣ на цѣлитѣ си гърди.

Ставаше все по-тъмно и по-тъмно. Когато дойде пакъ до края на гората, той не виждаше вече нито езерото, ни небето. Всичко около него и прѣдъ него се бѣше слѣло въ едно-стайна тъма, изъ която на талази идѣше ревътъ на развълнуваната вода. Духаше силенъ вѣгъръ. Самуилъ вече разбра, че не може да се върне въ къщи. Той седна на земята и се облѣгна о дънера на едно дърво. Сега вече не плачеше, а хълцаше безъ гласъ, както се хълца слѣдъ силенъ и безнадежденъ плачъ. . .

Въ това врѣме боляринътъ Никола бѣше се завърналъ отъ бойното поле и искаше по старъ обичай начаса да отпразнува побѣдата. Той събра всички свои войводи въ кулата и заржча да наточатъ отъ най-хубавото вино. И не само заради побѣдата трѣбваше да се разлива червениятъ винограденъ сокъ на тази нощъ. Не. Велможитѣ трѣбваше да дадатъ клѣтва прѣдъ Никола, че тѣ не само ще пазятъ огнищата си, както до сега, но ще тръгнатъ да освободятъ и източната украинна на тѣхната бащиния, която византийцитѣ съ хитростъ и лукавство заграбили отъ царя. И водителъ въ този новъ походъ ще имъ бжде самъ Никола.

Прѣди да пие наздравица той поиска да види синоветѣ си. Нека и тѣ да бждатъ тукъ. И тѣ трѣбва да знаятъ, по какви пжтища ще върви баща имъ. . . Но Самуила не намѣриха. Дигна се тревога по цѣлата кула. Прѣтърсиха по всички жгълчета, но нигдѣ нѣмаше ни слѣда отъ него. Тогава слугитѣ запалиха смолницитѣ и излѣзоха да го дирятъ отвѣнъ